

421.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 9 czerwca 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o ulgach taryfowych przy przejazdach powrotnych z uzdrowisk krajowych.

Na mocy art. 4 punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Do „Taryfy polskich normalnotorowych kolei państwowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych” (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 31, poz. 193; № 55, poz. 396 i 398; № 63, poz. 490 i 494; № 73, poz. 576; № 84, poz. 663; № 94, poz. 753; № 109, poz. 867; № 120, poz. 971 i № 132, poz. 1090; z r. 1924 № 24, poz. 254; № 35, poz. 375; № 53, poz. 539 i № 77, poz. 753 oraz z r. 1925 № 2, poz. 27 i № 53, poz. 362) wprowadza się w części II w rozdziale I nowy dział F treści następującej:

F. Ulgı taryfowe przy przejazdach powrotnych z uzdrowisk krajowych.

1. Osoby, powracające z uzdrowisk krajowych, mogą korzystać przy przejazdach pociągami osobowymi lub mieszanymi z ulg następujących:

a) w wagonach klasy III płać połowę taryfy klasy IV;

b) w wagonach klasy II płać połowę taryfy klasy III i

c) w wagonach klasy I płać połowę taryfy klasy II.

W razie przejazdu pociągiem pośpiesznym, oprócz opłaty ulgowej za przejazd pociągiem osobowym, pobiera się opłatę dodatkową za pociąg pośpieszny według taryfy normalnej tej klasy, w której odbywa się podróż.

2. Ulgı powyższe stosuje się, o ile odległość przejazdu od najbliższej stacji danego uzdrowiska do stacji powrotnej wynosi co najmniej 100 km.

3. Bilety ulgowe wydaje się na podstawie zaświadczeń, wydawanych przez komisje uzdrowiskowe lub zarządy gminne względnie zarządy uzdrowisk, stwierdzających, że dane osoby przebywały w uzdrowisku w celach leczniczych lub odpoczynkowych bez przerwy w ciągu najmniej 15 dni.

Zaświadczenie takie stempluje kasa kolejowa, wpisuje na niem numer wydanego biletu i zwraca właścicielowi, który okazywać je powinien przy kontroli biletów, po ukończeniu zaś podróży oddać łącznie z biletem.

W celu stwierdzenia tożsamości osoby kolej może żądać od okaziciela biletu przedstawienia dowodu osobistego.

4. Wykaz uzdrowisk, z których powracający mają prawo do korzystania z ulg powyższych, obejmuje następujące miejscowości: w województwie warszawskim: Ciechocinek i Otwock; w województwie białostockim: Druskienniki; w województwie kieleckim: Busk, Czarniecka Góra, Ojców, Pieskowa Skała i Sołec; w województwie lubelskim: Nałęczów; w województwie pomorskim wszystkie miejscowości położone nad morzem w powiecie puckim i wejherowskim oraz Kartuzy; w województwie poznańskim: Inowrocław; w województwie krakowskim: Czorsztyn, Krościenko, Krynica, Krzeszowice, Muszyna, Piwniczna, Poronin, Rabka, Swoszowice, Szczawnica, Wysowa, Zakopane i Żegiestów; w województwie lwowskim: Iwonicz, Lubień Wielki, Niemirów, Rymanów i Truskawiec; w województwie stanisławowskim: Delatyn, Dora, Hrebenów, Jaremce, Korczyn, Kosów, Mikuliczyn, Morszyn, Skole, Tatarów i Worochta; w województwie tarnopolskim: Zaleszczyki; w województwie śląskim: Bystra, Goczałkowice, Jastrzębie, Jaworze, Ustroń i Wisła.

Stacje kolejowe, do których zalicza się dane uzdrowisko, o ile nie jest położone bezpośrednio przy stacji kolejowej, ustala odnośna dyrekcja kolejowa.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1925 r. i obowiązuje do dnia 1 października 1925 r.

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarner*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*